

Załącznik nr 15 do uchwały nr 1/2007
Komisji Nadzoru Bankowego
z dnia 13 marca 2007 r.
(poz. 3)

ZASADY STOSOWANIA OCEN WIARYGODNOŚCI KREDYTOWEJ NADAWANYCH PRZEZ ZEWNĘTRZNE INSTYTUCJE OCENY WIARYGODNOŚCI KREDYTOWEJ ORAZ STOSOWANIA OCEN WIARYGODNOŚCI KREDYTOWEJ NADAWANYCH PRZEZ AGENCJE KREDYTÓW EKSPORTOWYCH

Część 1. Zasady ogólne

STOSOWANE POJĘCIA

§ 1. Przez zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej rozumie się instytucję nadającą oceny wiarygodności kredytowej mierzące wiarygodność kredytową.

§ 2. Przez uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej rozumie się zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, określoną w uchwale Komisji Nadzoru Bankowego, zgodnie z art. 128 ust. 6 pkt 6 ustawy – Prawo bankowe.

§ 3. Poprzez agencję kredytów eksportowych rozumie się instytucję oferującą ubezpieczenie wspieranych przez państwo kredytów eksportowych w danym kraju, w szczególności Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S. A.

§ 4. Poprzez macierz przejścia rozumie się macierz mierząca prawdopodobieństwo podwyższenia lub obniżenia danej oceny wiarygodności kredytowej w określonym czasie.

ZAKRES I WARUNKI WYKORZYSTYWANIA OCEN WIARYGODNOŚCI KREDYTOWEJ NADAWANYCH PRZEZ ZEWNĘTRZNE INSTYTUCJE OCENY WIARYGODNOŚCI KREDYTOWEJ

§ 5.1. Bank może korzystać z ocen wiarygodności kredytowej, nadawanych przez uznane zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej w celu ustalenia wagi ryzyka:

- 1) ekspozycji zgodnie z zasadami określonymi w załączniku nr 4 do uchwały;
- 2) pozycji sekurytyzacyjnej w rozumieniu § 5 załącznika nr 18 do uchwały, zgodnie z zasadami określonymi w tym załączniku.

2. Bank stosuje oceny kredytowe, zgodnie z przepisami § 7 – 10.

§ 6. Ocena wiarygodności kredytowej uznanej zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej może być wykorzystywana dla celów ustalenia wagi ryzyka dla pozycji sekurytyzacyjnej, o ile spełnia dodatkowo następujące warunki:

- 1) nie istnieje niedopasowanie między typami płatności ujętymi w ocenie kredytowej a typami płatności, do których uprawniony jest bank na mocy umowy stanowiącej podstawę rozpatrywanej pozycji sekurytyzacyjnej;
- 2) ocena jest dostępna publicznie dla rynku, przy czym:
 - a) za publicznie dostępne uznaje się tylko te oceny wiarygodności kredytowej, które zostały opublikowane w sposób ogólnie dostępny oraz zostały zawarte w macierzy przejścia danej zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej,
 - b) nie uznaje się za publicznie dostępne ocen kredytowych, które są udostępnione jedynie ograniczonej liczbie podmiotów.

Część 2. Wykorzystywanie ocen kredytowych do określenia wagi ryzyka

ZASADY OGÓLNE

§ 7. Bank może wyznaczyć jedną lub kilka uznanych zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej oraz agencji kredytów eksportowych sporządzających uznane oceny wiarygodności kredytowej, w celu wykorzystywania nadawanych przez nie ocen kredytowych dla celów, o których mowa w § 5 ust. 1.

§ 8. Bank, który zdecyduje się korzystać z ocen wiarygodności kredytowej uznanej zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej lub agencji kredytów eksportowych dla danej klasy ekspozycji, jest zobowiązany stosować te oceny konsekwentnie do wszystkich ekspozycji należących do tej klasy.

USTALENIE WAGI RYZYKA

§ 9. Dla celów ustalenia wagi ryzyka:

- 1) ekspozycji zgodnie z załącznikiem nr 4 do uchwały, bank zobowiązany jest stosować następujące zasady:

- a) jeżeli bank zdecyduje się korzystać z ocen wiarygodności kredytowej uznanej zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej lub agencji kredytów eksportowych, jest zobowiązany stosować te oceny w sposób konsekwentny i ciągle,
 - b) bank może korzystać tylko z tych ocen wiarygodności kredytowej uznanej zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej, które uwzględniają wszystkie należne bankowi kwoty zarówno z tytułu kwoty głównej, jak i odsetek;
- 2) ekspozycji sekurytyzacyjnej, z zastrzeżeniem § 10, bank korzysta z ocen kredytowych zgodnie z § 41-44 załącznika nr 18 do uchwały.

§ 10. W odniesieniu do ekspozycji, dla których dostępne są oceny kredytowe wyznaczonych przez bank uznanych zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej lub agencji kredytów eksportowych:

- 1) jeżeli danej ekspozycji nadano tylko jedną ocenę kredytową, ocenę tą wykorzystuje się do określenia wagi ryzyka tej pozycji;
- 2) jeżeli dla danej ekspozycji dostępne są dwie oceny kredytowe, a każda z nich odpowiada innej wadze ryzyka danej ekspozycji, bank stosuje wyższą wagę ryzyka;
- 3) jeżeli dla danej ekspozycji dostępne są więcej niż dwie oceny kredytowe, uwzględnia się dwie oceny z najniższymi wagami ryzyka, przy czym:
 - a) jeżeli dwie najniższe wagi ryzyka różnią się od siebie, stosuje się wyższą wagę ryzyka,
 - b) jeżeli dwie najniższe wagi ryzyka są identyczne, stosuje się tę wagę ryzyka.

OCENA KREDYTOWA EMITENTA I EMISJI

§ 11. Jeżeli dany program emisji lub instrument, z którym jest związana ekspozycja, posiada ocenę kredytową, ocenę tę wykorzystuje się do określenia wagi ryzyka tej ekspozycji.

§ 12. Jeżeli nie istnieje żadna ocena kredytowa dotycząca bezpośrednio określonej ekspozycji, istnieje natomiast ocena konkretnego programu emisji lub instrumentu, z którym ekspozycja nie jest związana, lub też istnieje ogólna ocena kredytowa emitenta stosuje się jedną z tych ocen pod warunkiem, że:

- 1) wskazuje ona wyższą wagę niż ta, która odnosiliby się do ekspozycji nieposiadających oceny kredytowej lub
- 2) wskazuje ona niższą wagę ryzyka, a rozpatrywana ekspozycja charakteryzuje się równym lub wyższym stopniem uprzywilejowania niż dany program emisji lub instrument lub odpowiednio niezabezpieczone ekspozycje uprzywilejowane tego emitenta.

§ 13. Postanowienia § 11 i 12 nie naruszają przepisów § 76-80 załącznika nr 4 do uchwały.

§ 14. Oceny wiarygodności kredytowej emitenta będącego przedsiębiorcą nie można stosować w odniesieniu do innego emitenta, będącego jego podmiotem dominującym lub zależnym.

DŁUGO- I KRÓTKOTERMINOWE OCENY KREDYTOWE

§ 15. Krótkoterminowe oceny kredytowe mogą być wykorzystywane jedynie w przypadku ekspozycji wobec banków i przedsiębiorców.

§ 16. Każdą ocenę krótkoterminową, z zastrzeżeniem § 17 i 18 niniejszego załącznika oraz § 54 załącznika nr 4 do uchwały, stosuje się wyłącznie do ekspozycji, której dotyczy i nie jest ona podstawą określania wagi ryzyka dla jakiegokolwiek innej ekspozycji.

§ 17. Jeżeli krótkoterminowy instrument, posiadający ocenę kredytową, otrzymuje wagę ryzyka 150%, to wszystkie nieposiadające oceny kredytowej, niezabezpieczone ekspozycje wobec tego samego dłużnika również otrzymują wagę ryzyka 150%.

§ 18. Jeżeli krótkoterminowy instrument, posiadający ocenę kredytową, wykazuje wagę ryzyka 50% lub 100%, to wszystkie nieposiadające oceny kredytowej ekspozycje, których pierwotny efektywny termin zapadalności jest nie dłuższy niż trzy miesiące, otrzymują wagi ryzyka nie niższe niż 100%.

POZYCJE W WALUCIE KRAJOWEJ I OBCEJ

§ 19. Ocena kredytowa, która dotyczy pozycji denominowanej w walucie krajowej dłużnika nie może być wykorzystywana do wyliczania wagi ryzyka innej ekspozycji wobec tego samego dłużnika, denominowanej w walucie obcej.

§ 20. Jeżeli ekspozycja powstała na skutek udziału banku w kredycie udzielonym przez wielostronny bank rozwoju, posiadający uznany na rynku status wierzyciela uprzywilejowanego, ekspozycji tej może być przypisana ocena kredytowa zobowiązań dłużnika w walucie krajowej.